

praesertim, qui experientia talis operis difficultatem edoctus fuerit.

His dictis celare nolo, quantum debeam Tibi, LASSENE, Vir plurimum colende! Doctrinae Tuae ingeniique laudes, iam diu omnibus notissimas, non est quod in hoc opusculo commemorem. Magnopere autem laudanda a me est singularis Tua benevolentia, qua Tu, licet gravibus negotiis distentus, quotidieque ab indigenis et peregrinis, Te consultum adeuntibus, veluti obsessus, summam opem in iis, in quibus haesi, enodandis praebuisti. In hac Tua me liberalissime excipiendi ratione *Popularem* agnoscere liceat: *popularem* Te vocare glorianatur nostrates. Te enim in sua terra nato gaudet Scandinavia, neque omnes Tuas laudes concedit Germaniae; aliquam certe harum partem sibi vindicare studet. Ad me vero quod attinet, si hacce opella litteras Indicas civibus meis commendatas et probatas redere ullo modo contigerit: id quod mihi maxime in votis est: Tibi, Vir Celeberrime! maxime debeo.

Tu etiam, per plures iam annos mihi carissime, BOEHTLINGKI, qui momentis laboris, ne dicam doloris, me semper confirmasti, omnem operam dedisti, ut meam in hoc loco commorationem iucundam bonaeque frugis plenam mihi redderes. Innumera Tuae amicitiae specimina pio laetoque animo usque ad finem vitae recolam.

Dabam Bonnae ad Rhenum mense Septembri
MDCCCXL.
